

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 5. ÉVFOLYAM 3-4. SZÁM • 2008. MÁRCIUS-ÁPRILIS

AZ ÉNEKLŐ JÉZUS

„Miután elénekelték a zsoltárokat,
kimentek az Olajfák hegyére”

(Márk 14:26)

A tavasz diadalmas ünnepe a húsvét. Az volt akkor is. Az ünnep fénypontja – családonként – a páska-vacsora elköltése. Ki ne ismerné a tanítványok romantikus szálláskereső történetét? A két kiválasztott találkozik a korsó vizet vivő titokzatos férfival. Követik, az Úr parancsa szerint. Így bukkannak rá Jézus egyik ismeretlen barátjának a házára, ahol már el van készítve a vacsorázó terem. Fölmennek az emeletre, ott a szépen elrendezett „cenaculum”, a tágas ünnepi helyiség. Minden azt tükrözi, hogy aki megterítette az asztalt, igen gyakorlott házigazda. Minden a helyén, előírászerűen. Kovásztalan kenyér, bor, illatozó sült bárányhús, keserű füvek, az oldalpadon kéz- és lábmosó tálkák, törölkendők. Semmi sem hibádzik. Az egyik sarokban bizonyára még a botok is oda vannak támasztva, hogy a hagyomány még elevebben megéledjen ezen a nevezetes estén.

Vacsora végeztével történik azután, hogy eléneklik az ún. „hallél-zsoltárokat”. Öt zsoltárról lehet szó, melyek az egyiptomi szabadulás történetéhez kapcsolódnak (Zsoltárok 113–118). A kialakult gyakorlat szerint úgy ülnek körül az ünnepi asztalt, hogy vagy a családfő, vagy pedig a nagykorúságát elért fiatalember – dramatizált formában – elbeszéli a Tóra alapján a 2Mózes 12:1–20. szerinti „örök” történetet.

Az Evangélium följegyzése szerinti vacsorán valószínűleg Jézus lehetett az

elbeszélő. A közös étkezés záró eseménye a családban a zsoltáreléklés. – Próbálok magam beleélni az Úr Jézus helyzetébe. Ő tudja, hogy ez már az utolsó a földi páska-ünnepek között, amelyen részt vesz. Próféta-lelkével pontosan „látja”, mi fog történni a következő napokban. Nincs elrejtve előle, hogy meg kell halnia, mégpedig rettentő kínok között. Készül erre a záradékra. Most mégis úgy énekel tanítványaival, mint a rabbi az osztályteremben, az iskolában. Nem drámaázik, nem sajnálatja magát, hanem halad rendületlenül előre – megváltoztathatatlan végzete útján.

Elvonatkoztatva magunkat a történettől, gondoljunk most arra, hogy súlyos betegségben szenvedünk épp. Holnap kerül sor a rendkívüli, életmentő (vagy életvesztő) operációra. Fekszünk a kórházi ágyon, fehér köpenyes orvosok és ápolók sűrűnekforognak körülöttünk, folyik az előkészület a műtétre. – Próbáljunk ebben a helyzetben örömteli, dicsőítő éneket idézni szívünkben! Előbb inkább megvárnánk, hogy legyünk túl minden, aztán jöhet a dicsőítés, hogy „legyen áldott az Úr neve most és mindörökké” (Zsolt 113:2). A Száz-tizennegyedik Zsoltár az Egyiptomból való szabadulás csodás folyamatának dübörgő óráit idézi. Előbb a tenger habjainak kettéválása! Egy pillanatra a Jordán folyó képe is beugrik, amint Jerikónál megnyílik a papok és a nép előtt.

Ha az Úr Jézus Krisztus – a kálvária előtti órákban – ezekkel a szabadí-

tási csodákkal foglalkozik szívében, mint Fiú, úgy tűnik, biztos reménységgel tekint mennyei Atyjára. Nincs kétely benne, tudja, hogy elhozza számára is (és általa az egész világ számára!) a szabadulást. Csatát vív Megváltónkban a valóságos emberi rész, valamint a rövid időre letett valóságos isteni rész, és ez idegőrlő, lélekőrlő, ádáz küzdelem. Megváltónk azonban Istennek bizonyul ezen a csatatéren is, mint ahogy ez a kezdet kezdetén történt, a megkísértések köves, forró homokpusztáján. És most is ő győz, mint akkor! A tét ugyanaz: szenvedések nélkül visszaváltozni Istenné, vagy szenvedések és halál árán megváltani az emberiséget, majd pedig utána az Atya Isten hatalma által újra elfoglalni az égi trónt.

Egek és föld, ámuljatok! A halál kapujában Jézus Krisztus énekel, nagycsütörtök éjjelén, tanítványaival együtt! Szellemben látja a jövőt, amint a Teremtő Úr Isten „A SZIKLÁT BŐVIZŰ TÓVÁ VÁLTOZTATJA, A KOVAKÖVET FORRÁSSÁ” (Zsolt 114:6). Azt mondja Pál apostol erről a rendkívüli metamorfózisról, hogy „Az a Kőszikla pedig a Krisztus volt!” (1Kor 10:4) – Igen, ő változott át a Lélek hatalma által „forrassá” és „bővizű tóvá”, aki teljes kegyelemmel és irgalommal! (Bizonyára e szóképből ered ez a pictista megfogalmazás, hogy „e forrás ered Golgotán!”)

Áldott Megváltóm, Jézus Krisztus! Szinte hallom a hangodat, amint együtt énekelsz tanítványaiddal. Belső fülem úgy érzékeli, hogy kellemes bari-

Minden kedves Olvasónknak áldásokban gazdag húsvéti ünnepeket kívánunk!

tonhangod lehetett. Ha köztünk lennél test szerint is a családi áhítatok alkalmával, együtt énekelnék veled egy ideig, aztán valamennyien abba hagynánk, hogy egyedül csak a te hangodat halljuk. Lelkünk kiszűrné belőle a mennyei kórus felülmúlhatatlan harmóniáinak dicsőségesen zengedező visszhangjait, melyek a mi magasztalásunk hangjait is kristálytisztá csillogásúvá csiszolhatnák. És erre a közös hallelujázásra még a mennyei Atya Isten is felkapná a fejét, s odavetné az arkangyalok felé: Halljátok? A Fiam!

Bajban vagyok, Uram! Sebeket kaptam. Csalódások értek. Inog a talaj a lábam alatt. Nem tudom nem látni a gonosz tombolását megromlott világunkban. Szinte rá gondolni sem merek, mi lesz holnap. Tele vagyok rettegéssel, aggályoskodással, bizonytalansággal, tele vagyok fájdalommal. – Mindjárt itt az ünnep. Énekelni kellene. Úgy vagyok most, mint néped hajdan fogságba hajszolt, megkínzott vezetői Babilon folyóvizei mellett. Tőlem is énekszót követel dalnoki sorsom, de a hárfámat a fűzfára akasztottam. Nincs benne több dallam, csak kakofónia tör elő a pengetésem nyomán. Hogyan énekelhetnék ezen az átokverte földön, balsorstól tépett hazám ingoványos talaján?!

De Rád nézek, drága Megváltóm! A megváltás borzalmas kínokkal kivert küszöbét kívánod épp átlépni, és – fennhangon énekelj! Ez a csoda annyira ámulatba ejt, hogy önfeledten énekszóra nyitom a számat én is, és kiszökik oldódó torkomból a melódia: áldalak, dicsőítlek, magasztallak, édes Uram, Üdvözítóm, Szabadítóm! – És máris látni kezdem a kereszt mögötti árnyék mellett a megnyílt sír derengését. Növekszik és terjed a fény, szinte már vakítóan ragyog a tündöklő biznyságtétel, hogy a halál után jön az élet, a vereség után a nagy győzelem, a megaláztatások mélységét felváltja a felmagasztalások égbe szökő magassága és diadala!

Éneklek, Uram! Hangszálaim acélhúrokká keményednek, és zengem és harsogom a világ minden tája felé: Jézus Krisztus él, feltámadt, győzött, égbe szállt, visszajön, üdvözít, teremtő Istenünkhöz emel, mert a Szereteté, a Kegyelme és az Irgalomé az utolsó szó!!

Gerzsenyi Sándor

AZ ELSŐ TELJES MAGYAR NYELVŰ BIBLIAFORDÍTÁS*

A VIZSOLYI TEMPLOM

SZÁZADOK szülötte a vizsolyi templom, a magyar bibliafordítás bölcsője. Kevés ilyen régi és ilyen nevezetes épület akad hazánkban. Akkor kezdték emelni, amikor hazánkban a falusi templomok még Szent István király rendeletéből épültek, s egyelőre csak minden tizedik faluban, akkor is csak oly kicsire, hogy jóformán az oltáron kívül alig fért bele valami. A gyülekezet nagyobb része a szabad ég alatt helyezkedett el. Fokozatosan toldtak hozzá, lépcsősen, szélesebben és magasabbat, ahogyan egyre magasabbra emelkedő, háromrészes teteje ma is láttatja.

Mai formájára a templom a torony felépítésével készült el a XV. században. Akkor fejezték be, amikor errefelé Mátyás király hadai csatáztak a huszitákkal és közben már fújni kezdett az előreformáció szele. Akkor díszítették bibliai képekkel, amikor még nem volt magyar nyelvű Biblia. Annyi századon át szépítették, amennyi alatt épült; s közben megannyi kísérlet született a Szentírás magyarra fordítására.

Aki az utóbbi négyszáz év alatt bármikor látta az ódon kis templomot, a legutóbbi harminc évet kivéve mindig fehérre meszelt falakat talált benne. A négyszázéves mész- és helyenként vakolatréteg mentette meg a hat-nyolc-kilencszáz éves falképeket. A Biblia egy sereg története elevenedik meg rajtuk: A paradicsom kapujában őrt álló szeráfoktól kezdve – a keresztrefeszítésig. Olyanok, mintha valahogy a Vizsolyi Biblia ősenek egy-egy koptott lapjaként élnének a falon.

Ez a századok alkotta templom mégsem arról híres, hogy az elsők között épült, s hogy benne vannak hazánk legrégebbi falképei, hanem arról a leghíre-

sebb, hogy ő adta a nevét az első teljes magyar bibliafordításnak. Sőt éppen a közelében készült el 1590-ben a század e leghatalmasabb magyar nyomdai alkotása, az azóta is legnagyobb hatású bibliafordítás, minden magyar nyelvű protestáns egyháznak világszerte használt Szentírása, az első teljes magyar nyelvű bibliafordítás.

A vizsolyi egyház egyik régi jegyzőkönyve „Könyvnyomtató pusztá” néven őrzi annak a teleknek a nevét, ahol lakatlanul állt Báthory István háza, s amelybe a nyomda költözött és a Biblia készült.

A Vizsolyi Biblia Előljáró beszédéből

„– Nem tudom, hogy a prédikátorokat vádoljam, hogy volt darabonként a Bibliának valami része megfordítva, de mindenestől fogva egészen ez ideig a mi országunkban, a mi nyelvünkön nem volt. Meggondolván azért az anyaszentegyháznak a mi nemzetiségünk között e dologban való fogyatkozását és jövőendő épülését, az Istennek nevéért segítségül híván hozzákezdettem egynehány jámbor tudós atyafiakkal, kik nékem a fordításban segítséggel voltak, s meg nem szüntem addig mígnem véghöz vittem a Bibliának egészen való megfordítását. Munkálkodtam közel három esztendeig nagy fáradsággal, testi töredelemmel, de oly buzgósa szeretettel, hogy én szempillantásig e nagy munkát el nem untam, hanem nagy serénységgel és szeretettel munkálkodtam, mígnem elvégezném azt.”

A pártfogókról, azok serénységéről, akik a fordítás és nyomtatás költségeit viselték, így tudósít Károli:

„– A kegyelmes Isten jókedvéből most megyen ki a teljes fordítása. Egynehány nevezetes, jámbor, istenfélő férfi intése, törekedése és költsége által, kik annyira nem igyekeztek e dologban e világi hírré és tisztességre, hanem csak az Isten tisztességére, az ő házának épülésére, hogy neveiket nem engedték beírni a könyvbe, megelégedvén azzal, hogy az ő nevük az életnek könyvébe bé vagyon írva. Nem engedték feljegyezni, mégis híre ment, hogy az első pártfogó Rákóczi Zsigmond egri kapitány, Vizsoly földesura, a későbbi erdélyi fejedelem, akit a bécsi udvarban

A vizsolyi templom

még akkor annyira kedveltek, hogy amikor el akarják koboztatni a nyomdát, ő meg tudja menteni. A másik pártfogó Ecsedi Báthori István országbíró, híres imádságíró. A harmadik Drugeth Bálint zempléni főispán, az Ecsedi sógora, a negyedik Mágocsy Gáspár földbirtokos. És még többen. Emlékeztük fényleni fog minden időben.”

KÁROLI GÁSPÁR (1529–1591)

Károli Gáspár már a Biblia fordítása előtt is elismert tudású, tekintélyes férfiú volt. 1529 körül született Nagykárolyban. A Kassa-völgyének püspöki jogú esperese volt. Ez azt jelentette, hogy Tiszáninnen, ahol kétszáz évig nem volt a református egyháznak püspöke, az espereseknek püspöki jogkörük volt. A lelkész-szentelést is, mint egyik kimondottan püspöki feladatot, ők végezték. Egyházmegyéje kiterjedt az egész Kassa-völgyére, Abaúj megyére, s Zemplén és Szabolcs megyék egy részére is. A tévtanítókkal itt ő vívja a küzdelmet, mint ahogyan a Tiszántúlon Méliusz. Göncön az 1566-ban tartott zsinaton fogadták el Kálvin Kátéját, a Tiszáninenni egyházkerület alapjait is ekkor vetették meg.

A bibliafordító tudós pap, Károli Gáspár

Méliuszhoz ifjúkora óta barátság fűzte. Együtt tanultak a wittenbergi egyetemen. Debrecenben nyomtatták fiatalkori igen érdekes írását: Két könyv minden országnak és királyoknak jó és gonosz szerencsésüknek okairól. Benne a mohácsi vész okait fejtegeti: a magyar népre zúdult csapás végső oka a vallásos tévelygések, a társadalmi és erkölcsi bűnök. Ezek költötték fel Isten haragját. A keresztyén bűntudatot ebben a könyvében történelem-szemléletté szélesítette. Ilyen mély lelkiismeretvizsgálatot nem tartott addig senki.

A Vizsolyi Biblia megjelenésének háromszázadik évfordulóján, 1890-ben Károli Gáspárnak a gönci templomkertben szobrot állított a krónikás szerint a „magyar protestáns közönség”.

Károli Gáspár arcát nem ismerjük. Hú tanítványok le nem rajzolták, festőbarátok, s tisztelők meg nem festették. Vagy nem maradtak fenn alkotásaik. A kései művész, Mátrai Lajos, aki az emlékművet alkotta, nem akarta őt maga képzelte alakban ábrázolni, hanem úgy mintázta meg a készítőket kegyes elgondolása szerint, hogy mindenik bibliafordító reformátorból – kinek a műveit Károli felhasználta segítségül – legyen benne egy-egy jellegzetes vonás. Arcáról egyszer Sylvester János evangéliumi humanizmusa, máskor a Hel-tai Gáspár mohó művelődési szomja, majd megint a Méliusz Péter zuhogó szenvedelme, ismét Félegyházi Tamás alázata villan elénk. Károli Gáspár nemcsak mint magyar bibliafordító áll az ő vállukon, hanem mint a harmadik nemzedékbe tartozó reformátori személyiség is az ő vonásait összegezi. Mint bibliafordító, mint teológus, mint pásztor és mint ember egyaránt több az egyénnél, több önmagánál – típus, akiről mindazt az áldást leolvashatjuk, amit magyar nemzetünknek Isten Igéje a reformációban és a reformáció Isten Igéjében adott.

Díszesen faragott tölgyfa karszékben ül a szobron az istenes vénember. Hosszú papi ruhája a csizmáját lábfejjig eltakarja, csipkés nyakú és kézelőjű inget visel. Térdére fektetve a nyitott Biblia, kezében lúdtoll, hogy jegyezze „magyar nyelven az egész Bibliát, melyet eleitől fogva sokan igyekeztek offerálni, de véghez nem vihettek”. Tekintetében az a nyugodt világosság tükröződik, amely egész életét és minden tanítását jellemzi. Komoly és megviselt arca ebben a munkájában mindig megnyugszik. Alakja számunkra így maradt meg ércbe öntve. És így látjuk őt Bibliáján keresztül is.

Születésének négyszázadik évfordulóján, 1929-ben a romániai reformátusság országos ünnepséget rendezett Nagykárolyban. A többnapos ünnepség alatt leplezték le a templom bejárata fölé helyezett emléktáblát. Ez fénylik rajta:

Születésében megáldott, életében istenes, halálában halhatatlan

KÁROLI GÁSPÁR

gönci papnak a Vizsolyi Biblia fordítójának

Nagykároly város szülőlténe emlékezetére születésének négyszáz éves fordulóján az Úr MCMXXIX esztendejének szeptember hava XV napján állították a református anyaszentegyház gyülekezetei.

Károli Gáspár születésének négyszázadik évfordulójára írta Reményik Sándor „A fordító” c. költeményét. Éppen a nagykárolyi ünnepségekre készült, s ott hallotta először a bibliafordítóra emlékező magyar protestantizmus.

A FORDÍTÓ

– Károli Gáspár emlékezetének –

Alkotni könnyebb: a szellem szabad,
A képzelet csaponghat szertesét,
Belekaphat a felhők üstökébe,
Felszánthatja a tenger fenekét,
Virágmaggal eget-földet bevethet,
Törvényre teheti a játszi kedvet,
Zászlóvá a szeszélyt, mely lengve lázad,
S vakmerően méri Istenhez magát...
Az alkotás jaj, kísértetbe is visz.
A fordítás, a fordítás – alázat.
Fordítani annyit tesz, mint meghajolni,
Fordítani annyit tesz, mint kötte lenni,
Valaki mást, nagyobbát átkarolva,
Félig őt vinni, félig vele menni.

Az, kinek szellemét ma körülálljuk,
A Legnagyobbak fordítója volt.
A Kijelentés ős-betűire
Alázatos nagy gonddal ráhajolt.
Látom: előtte türelem-szövétnék,
Körül a munka, nehéz árnyai:
Az ígének keres magyar ígéket.
Látom, hogy küzd: az érdes szittyanyelv
Megcsendíti-e Isten szép szavát?
És látom: győz, érdes beszédinek
Szálló századok adnak patinát.
Ő be nagyon kötve van Jézusához,
Félig ő viszi, félig Jézus őt,
Mígnem Vizsolyban végül megpihennek,
Együtt érve el a honi tetőt.
Amíg mennek, a kemény fordítónak
Tán verejtéke, s tán vére is hull,
De türelmén és alázatán által
Az örök Isten beszél – magyarul.

Reményik Sándor

* A cikk Bottyán János: *Hitünk hősei c. könyve alapján készült (Budapest 1985). A grafikákat – Tóth B. László rajzait – is onnan kölcsönöztük.* – A szerk. –

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány ajándéka megérkezett Afrikába

Alapítvány emblémája is végigjárta a nagy utat, az adományok pedig egy bennszülöttek lakta sárkunyhókból álló faluba érkeztek.

A résztvevő vállalkozók egy csoportja – látva a lakosok hihetetlen szegénységét – az egész falut „örökbe fogadta”. Az itt közölt néhány kép (válogatás több mint 2000 fölvételből) betekintést enged az út történetébe, és az afrikai emberek életébe. Köszönjük az ajándék célbajuttatását és a képeket!

*Almási Miály
kuratóriumi elnök*

Alapítványunk jelenleg minden fillért a Szőkepusztai Gyermektábor építésére fordít, azonban adományként összegyűjtött értékekkel igyekszik segíteni mindent, ahol alkalma nyílik erre. *Cservenka Róbert* halásztelki vállalkozó közel 15 éve alternatív katonai szolgálati idejét alapít-

ványunknál töltötte, sok hasznos munkát végezve.

Most – mint a Budapest–Bamako Rally egyik résztvevője – fölajánlotta, hogy játékokat és egyéb értékeket kivisznek Afrikába, rászoruló gyerekeknek. Terrepjéről a Napsugár Gyermekmentő

Robi a volánánál

Útszéli szikla

A falu és a magyar zászló

Gyerekek az autó tetején

A várakozók egy csoportja

Kezdődik a csomagostás

A sivatag szélén

A szakadék szélén

Tovább épül a gyermektábor Szőkepusztán

Megérkezett a tavasz. A kemény somogyi télben a fakitermelésen túl alig lehetett bármit is tenni az épülő gyermektáborban. Most azonban teljes erővel folyik a munka. Vakolás kívül, belül, több mint 600 négyzetméter. Aljzat-, víz- és hőszigetelés, betonozás, gáz- és fűtészerezés, szennyvíztároló-építés, tereprendezés, kerítésépítés, külső vízmelegítő és zuhanyzó létesítése, járdaépítés, fűvesítés, belül teljes bútorozás – hogy csak a legfontosabbakat említsem.

Készül a szennyvíztároló

A téli viharok által kidöntött akáctörzsek jó alapanyagot biztosítanak a kerítéshez. Fölhasználjuk az utolsó darab bontott téglát is. Sokan sokat segítenek, ezúton is köszönjük. A nyári megnyitás érdekében versenyt futunk az idővel, és támogatókat keresünk. Összesen mintegy két és fél millió forintba lenne szükség a befejezéshez.

Jól halad a vakolás

Olvasóink közül többen is küldtek céladományt, már ebben az évben, és rajtuk kívül néhány gyülekezet meg női kör is. Minden adományért hálásak vagyunk az Úrnak, aki hitünk szerint elindította ezt a munkát, és első lépésként az elhagyott omladozó imaház újjáépítéséhez kirendelte az anyagiakat. Most a gyermektáboron a sor. Egy-két éven belül pedig megkezdődhet a családi pihenést, felüdülést biztosító faházak telepítése.

A remek deszkafödémét meg kell óvni, vakolás előtt a széleket leragasztjuk

Valaki egyszer azt mondta nekem, amikor arról beszéltem, milyen nehezemre esik kérni, hogy ez helytelen. Az Úr ügyére kérni nem szűgyen. Tedd meg bátran, hisz sokan nem tudják, hogy milyen hasznos célokat támogathatnának. Most ennek a tanácsnak – és persze az Ige buzdításának – engedve kérek, abban a reményben, hogy lesznek, akik elolvassák ezeket a sorokat és segítenek befejezni az építkezést, megnyitni a gyermektáborot. Azoktól kérünk, akik nem állami támogatásokban, nem pályázati pénzekben, hanem az Úrban bíznak, és maguk is az ő kegyelméből élnek.

A gyermektábor átadását a Szőkepusztai Konferenciával egy időben, július utolsó vasárnapjára, 27-ére tervezzük. Addig – amint az a fentiekből látszik – még nagyon sok feladatunk van, ezért kérünk segítséget. Aki gyorsan ad, kétszer ad. A pénzünk romlik, az árak emelkednek, de gazdag Istenünk van. A legkisebb adományt is szívesen fogadjuk, azonban ha valaki megteheti, hogy nagyobb összeggel segít, azért különösen hálásak leszünk. Az újságban található csekk bármilyen adomány eljuttatására alkalmas. Soli Deo Gloria! – *Almás Mihály –lelkipásztor*

Hárman a kőművesek közül: finom simító malter készül

GERZSENYI SÁNDOR VERSEI

A kereszt árnyéka

*Jeruzsálem kapujánál
Szól a hangos ének.
Körülvesszük Dávid Fiát
Gyermekek és vének.*

*A gyermekek önfeledten
Harsognak, ugrálnak,
De a vének a szívükben
Keserűvé válnak.*

*Suttognak és integetnek:
Csendesebben, srákok!
Siessetek gyorsan haza,
Mert még pórul jártok!*

*De a kicsik nem hátrálnak.
Lelkesek és bátrak.
Virágot szórnak az útra
És zöld pálmaágat.*

*Mert egy király vonul itt most,
Ég és föld Királya...
De előbb még fölviszik a
Kereszt oltárára.*

Virágok

*Virágoskert lett az utca,
Pálmagally a köveken.
Megyek utánad, Jézusom,
Lábad nyomát követem.*

*Utad most még dicsőséges,
De már vár a Golgota...
A hegyen is veled leszek,
És nem hagylak el soha!*

Ti kapuk!

*Ti kapuk, ti ősi ajtók
Szélesre táruljatok,
Egy drága és dicső Király
Vonul át most rajtatok!*

*Hozsánna a magasságban,
Dicsőség és békeség!
Isten vágya, hogy e földön
Áldott Fiát szeressék.*

*De az ember bitót ácsol,
Készíti a keresztet...
Emberek! Ha megölitek,
Mindörökre elvesztek!*

Évforduló

Dr. Héthalmi Páth Károly

Amíg az Egyesült Államokban szolgáltam 1982 és 1986 között, atyai jóbarátom lett Héthalmi Páth Károly, a XX. század egyik legkiemelkedőbb magyar baptista zenei vezetője. Számos alkalommal volt a vendégünk,

mint kolléga, hisz együtt tanítottunk az Amerikai Magyar Baptista Teológiai Szemináriumban, ő természetesen a zenével én meg a hittel kapcsolatos tárgyakat. Volt úgy, hogy egy héttig is nálunk lakott. Egy ilyen alkalommal tettem elé édesanyám énekei közül néhányat. Odaült a zongorához, és a tőle megszokott könnyedséggel azonnal hangszerelni kezdte őket. (Ezek közül való az az ének, is, amelyet e számunkban a 15. oldalon talál meg a Kedves Olvasó, s amellyel Édesanyámat is köszöntöm, aki most lépett be 85. életévébe.) Nem komplementerrel emlékezünk Héthalmi testvérré, a nagy konferenciák, jubileumi ünnepek karmesterére, zenepedagógusra, zeneszerzőre, csak néhány fontosabb adattal.

100 éve született

Héthalmi Páth Károly baptista hívő családból származik. Már nagyszülei is baptisták voltak. Nagyanyja házánál jött össze elindulásakor az első nagyváradai baptista gyülekezet. Édesapja kalapos mester volt, jól menő üzlettel. Nyugdíjasként a Nagyváradai Baptista Menház gondnoka lett. Károly a legfiatalabb gyermek (a nyolcadik) volt a családban. Nagyváradon – Erdély kapujában – született 1908. május hó 11-én. Elemi és polgári iskolai tanulmányát Nagyváradon végezte, a gimnázium felső osztályait pedig Budapesten a Vörösmarty Gimnáziumban mint magántanuló, és ugyanott érettségizett. Zenei tehetségének kifejlődéséhez az első inspirációt a családban kapta, ahol vasárnap délutánonként a gyülekezet zenekara próbált. Második lendítő erő a gyülekezet volt. Az előjáróság két igen bölcs, értékes és jól gyümölcsöző befektetést eszközölt: 1. Megvásárolta a templom melletti sok gyümölcsfával teli nagy kertet, hogy legyen a gyerekeknek hely játszani, szaladgálni, s így ne kelljen a ligetbe menniük. 2. Meghívta Nagyvárad akkori legkiválóbb zenetanárát, Laszczik Ernő tanítóképző intézeti tanárt, aki az ifjúsággal foglalkozott, zenekart szervezett és havonként ünne-

pélyt rendezett. Ezek az alkalmak sok látogatót vonzottak a gyülekezetbe. Laszczik Ernő sokoldalú hangszertudása, zeneszerzési képessége invencióbősége és rendkívüli zenei talentuma megtermékenyítette Károly lelkét és engedett az ösztönzésnek, hogy Budapestre menjen és beiratkozzék a Zeneművészeti Főiskolára. A főlvételi vizsgára komponált „Fohász” c. művét Kodály Zoltán, Siklós Albert és Weiner Leó hallgatta. Fölvették. Nem akárhik. Főiskolai tanulmányaival párhuzamosan a Budapesti Baptista Teológiai Szemináriumban zenei tudományokra és hangszerismeretre tanította a szeminárium hallgatóit.

75 éve végzett a Zeneakadémián

Az első diplomát (zeneszerzés-karnagyképzés szakon) 1933-ban kapta meg és ezzel első volt a magyar baptisták között, aki a Zeneművészeti Főiskolán diplomázott – Siklós professzor tanítványaként. Zeneakadémiai éve alatt a budai Árvaházi Gyülekezet ének- és zenekarát vezette és hangszeres ismeretere tanította a fiatalokat. Zenetanfolyamokat tartott különböző helyeken. A tanfolyamok alatt ígéhirdetéseket is tartott. Úgy a játéktípusa, mint tanítási módszere és szerzeményei új színnel gazdagították a meglévő baptista zenei irodalmat. Tanárai közül külön ki kell emelnünk Ádám Jenővel való kapcsolatát. Ádám Jenő volt a zenei rendezője az 1935-ben Budapesten tartott Keresztény Ifjúsági Világkonferenciának. A baptistákat kérte fel az énekkari szolgálatra. A két ünnepi estén Héthalmi testvér vezényelt. A kórus közreműködéséről nem csak az egyházi, de a világi sajtó is nagy elismeréssel írt.

70 éve lapot alapított

1938-ban – mint a Királyi Magyar Sajtókamara tagja – elindítja „Aeolhárfa” című zenei lapját, mely baptista közösségünkben a „Békehírnök”, a „A Kürt” és a „Hajnalcsillag” mellett az énekesek és zenészek által igen kedvelt, hézagpótló zeneirodalmi kiadvány lett. 1944-ben újra beiratkozott a Zeneművészeti Főiskola Középiskolai Ének- és Zenetanárképző szakára, amit 1947-ben végzett el, megszerezve a második diplomát. Ezzel párhuzamosan a Pázmány Péter Tudományegyetem Bölcsészeti karán pedagógiát, filozófiát és művészettörténetet hallgatott. 1947-ben harmadszor is beiratkozott a Zeneművészeti Főiskolára, hogy a Tanítóképző Intézeti tanárképző oklevelet is megszerezze. Ezt a két évfolyamú zárótanulmányt egy év alatt elvégezte. 1948-ban megkapta harmadik diplomáját is. A Zeneművészeti Főiskola igazgatósága ez alkalomból szerzői estjének megtartására a Zeneművészeti Főiskola dísztermét díjtalanul rendelkezésére bocsátotta. A

hangversenyen a bevezetőbeszédet Ádám Jenő, a Zeneművészeti Főiskola tanára tartotta. A nagy szimfonikus zenekarban és egyesített énekkarban részt vettek barátai, művészkollégái. Csóka Béla zeneművészeti főiskolai tanár, Kiss Ferenc hegedűművész, dr. Tresánszky Vilmosné szolista, a Budapest környéki baptista gyülekezetek egyesített ének- és zenekara, a soltvadkertei fúvószenekar. Ez az est volt tanulmányainak a befejező koronája. A Budapesti Baptista Teológiai Szemináriumban 1929–1956-ig tanított a háborús évek miatti rövid megszakítással. Az Ige iránti olthatatlan szeretete és tudásvágya miatt a héber nyelv és a teológiai tárgyak óráit is hallgatta, beült tanítványai közé gyarapítani ismereteit, amit később, lelkipásztori szolgálata alatt hasznosíthatott. A Magyar Baptista Szövetségben évtizedeken át munkálkodott, részben mint a zeneosztály titkára, később elnöke (az áldott emlékű Tóth Gábor testvérral együtt), részben pedig mint a Történelmi Bizottság titkára. Reményi László és Zoltán híres hegedűkészítők – jó barátai – a hangszerházukban egy természet bocsátottak rendelkezésére zongorával és hangszerekkel, ahol zeneiskolája volt. Számos baptista testvér is tanított, akik a későbbiekben a Szövetség életében felelősségteljes hivatást töltöttek be.

A II. világháborút követő években a Zeneügyi Bizottság elnökeként új gyülekezeti énekeskönyvek előkészítésén dolgozott. Saját műveit a „Gyöngyszemek” és az „Igazgyöngyök” című füzetekben jelentette meg. Legnagyobb kórusműve a „23. Zsoltár” 1948-ban lett publikálva. Vonózenekari feldolgozásainak száma 100 fölött van. Mivel a baptista gyülekezetek zenei életét egészen közelről ismerte, műveit gyakran dedikálta helyi gyülekezetek ének- és zenekarainak, így is lelkesítve a zenészeket. Külföldre távozása után előbb Franciaországban (Nancyban), majd Kanadában (Windsorban) és később az Egyesült Államokban (Clevelandban) telepedett le családjával. Clevelandban a Cleveland City Hall Recreation Centerben tanított és a Magyar Házban zeneiskolája volt. Megismerkedett a magyarság vezetőivel, akik szeretettel fogadták. Szép együttműködés vált lehetőségessé. A West Side-on lévő Fulton Road-i Baptista Gyülekezethez tartozva Petre Gábor lelkipásztornak számottevő segítséget nyújtott ének-zenei munkában az 1958-ban megtartott Amerikai Magyar Baptista Szövetség 50 éves jubileumi ünnepélyének megszervezésében és az Amerikai Magyar Baptisták Történelme c. könyv összeállításában. Az 1960-as év végén meghívást kapott Los Angelesből a hollywoodi Magyar Baptista Gyülekezet pász-

torolására. A meghívást elfogadva ugyanazon év karácsonyára érkezett családjával Los Angelesbe. Pár hónapos előkészítő szolgálat után 1961. augusztus 20-án Szent István napján vasárnap történt meg a felavatása a Hollywoodi First So. Baptist Church-ben. Lelkészi szolgálatának kezdetén őszinte testvéri megértés és együttműködés alakult ki a protestáns lelkipásztorok között. Kezdeményezésére indult el 1962-ben a Virágvasárnapi Konferencia, melyet azóta is minden évben közösen rendeznek meg a Los Angeles és környéki magyar protestáns lelkipásztorok évente más-más templomban. Los Angelesben találkozott volt kollégáival, akikkel együtt kezdték el akadémiai tanulmányaikat (dr. Domokos Nándor, Teghze-Gerber Miklós, Tóth Lajos). Itt találkozott (Kodály Zoltán itt-tartózkodása alkalmával) dr. Dániel Ernővel, aki a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára volt, itt pedig a University of California, Santa

Barbara professzora. Ez a találkozás azért is volt jelentős, mert dr. Dániel Ernő professzor vette a fáradságot ahhoz, hogy magyarországi diplomáit a hozzátartozó leckekönyvek segítségével az amerikai rendszernek megfelelően (a semester hour units és a full semester szerint) átértékelje. Ennek alapján a University of California, Santa Barbara okiratában diplomáit az „equivalent to the Doctor’s degree in the United States” eredménnyel értékelte ki. Tanított a Biola Egyetemen is, ahova a gyülekezetből is bevitt fiatalokat a szimfonikus zenekar erősítésére. Sok magántanítványa is volt. Kereken hét évig pásztorolta a Hollywoodi Magyar Baptista Gyülekezetet. 1972-ben megalakította a Magyar Evangéliumi Társaságot (Interdenominális közösség) az „Add tovább” misszióval. 1974-ben a Los Angeles-i magyar rádióadás keretén belül vasárnapként 10 perces evangéliumi szolgálata volt a Magyar Evangéliumi Társasággal, amelynek

minden évben impozáns könyvsátora van a Californiai Magyarság Sajtó Napján, ahol a Németországban (Stuttgart) Ungár Aladár testvér által kezdeményezett és a Kovács házaspár által folytatott Magyar Evangéliumi Kiadó által kiadott könyveket állítja ki és mutatja be Los Angeles magyarságának. 75 évesen nagy örömmel és Isten iránti hálával fogadta a hírt, hogy megalakult az Amerikai Magyar Baptista Theológiai Szeminárium és boldogan vállalta a tanári szolgálatot, a zenei tárgyak anyagának elkészítését és a konzultációkat.

Héthalmi testvér 1995-ben az Úrhoz költözött. Temetése február 18-án volt. Az igehirdetés szolgálatát Novák József alhambrai lelkipásztor tartotta, életútját Veszpeller László testvér ismertette.

Kedves mosolyára, szorgalmára, műveiből sugárzó mély hitére, még sokáig emlékezni fognak a magyar baptisták szerzte a világon.

– dr. A. M. –

Bizonyságtétel

Az Úr életem

Apám nyilván százezerszer elátkozta azt a napot, amikor elhatározta: kifesti a házat. Pár nap alatt lett egy szép, frissen felújított háza, és egy hülyegyereke. Nyolcéves kislány voltam akkor, és a szüleim azt mondták, a festés alatt az öcsémmel a nagyinál fogunk lakni, onnan járunk majd iskolába. Az első ott töltött szombaton mamám azt mondta, ha másnap felkelünk, és ő nem lesz ott, ne ijedjünk meg, mert csak a templomba megy. Nem voltam a mamára „növe”, tehát nem „mamásságom” volt az oka, hogy azt mondtam: vigyen el engem is. Nézett is nagyot, mondta, ne menjek, mert fél nyolckor kezdődik, nincs fűtés, és csak egy pár öregasszony van ott. Mondtam, nem baj, megyek. Igaza lett. A leheletünk egész mise alatt látszott, és az öt öregasszony fertelmesen énekelt, a pappal az élen. Mellettem azonban ott állt Jézus szobra, akinek nevét aznap hallottam először. Jézus a szívét mutatta felém, amely fényárban és vérben úszott. Lenyűgözött. Ismerni akartam ezt az embert. Vacogó foggal kullogtam mamám mellett, aki meg volt győződve arról, hogy soha többé nem megyek vele. Tévedett. Legközelebb is jövök, mondtam, és ezzel az ügy le volt zárva. Mentem. Az iskolában nem volt hittan, de a mamám kérésére „megszereztek” a papot, és elindult a hittan, elsősorban azért, hogy két év alatt felkészítsen engem a keresztségre. Bibliát ritkán láttam. A bibliai történeteket kívülről fújtam, elhittem, megértettem, de fogalmam sem volt arról, hogy azok valóban

benne vannak a Bibliában. Közben mamám beszerezte az első rózsafüzéremet, és a gyermekimakönyvet. Imádkozni tanított, pontosabban megtanította a számtalanszor násig ismételt sorokat... üdvözlégymáriamalaszttal teljes... Mozgássérült unokatesómért nyomtuk végig az első rózsafüzért, ami teljesen kizárt engem az ima varázsából, és egy monoton, megszórt, vallásos cselekedetté aljasult. Még nem voltam kilencéves ekkor.

Eljött a tizedik születésnapom, és a keresztelesem ideje. Nagyon ragaszkodtam ahhoz a naphoz, magához az eseményhez, pedig akkor már fültnújja lehettem néhány parázs vitának a szüleim és a mamám között. Apám meg volt kereszteleve, anyám pedig egészen tizennyolc éves koráig járt templomba. Aztán meglátta, hogy a pap a szomszédasszonyt „gyóntatja” elég rendszeresen, és onnantól nem ment misére többé. Keresztségem ünnepe csodás emlék maradt számomra. Bibliát nem olvastam, Máriákat imádkoztam, sőt kislóttart építettem otthoni szobámban, szobrocskákkal, képekkel, könyvekkel, gyertyával. Szüleim mit sem tudva az egyedül élő Istenről, nem léptek közbe. Gondolták, elvan a gyerek, ha játszik. Hamarosan ministránssá avattak, és a misék rendszeres kis segítője lettem. Mamám büszke volt rám, én reptem az örömtől. Egészen decemberig lebegtem a tökéletes boldogságban, amíg a mamámat el nem vitte a harmadik infarktus. Egyedül maradtam. És mentem. Mentem. Mentem. Tizennégy évesen elsődlozásra készültem, a szüleim is elkísértek, nyilván csak testben.

Gyermeki, rendületlen, kitartó hitem egészen addig tartott, amíg meg nem tudtam új

papunkról, nagyjából ugyanazt, mit anyám a régiről. Egy kamasz számára ez egy tragédia. A gimis éveket – ma már elmondhatom – kihűlt, képmutató vallásosságban töltöttem. Vágytam az élő hitre, de rettegtem is tőle, mármint a nagyon „vallásos”, lekorlátozott emberektől. Nem akartam hozzájuk tartozni, vagány akartam maradni, de azt hittem, a kettő: a hit és a vagány-ság összeegyeztethetetlen.

Egyetemi éveimet Szegeden töltöttem. Nagy magányban. Nem illetem a bulizó, ivó, erkölcsstelen életvitelű fiatalok közé, hát nem mentem közéjük. Egyszer írtam a helyi hittanosoknak, hogy bevesznek-e, de azt írták, ez egy zártkörű klub, nekem ott nincs helyem. Eljártam hát a Dómba egyedül, minden szerdán hatar. Bibliát ekkor sem olvastam. De a Passiót elsőként néztem meg, és totál összezuhanva hangosan bögttem végig. Sokan tértek meg a film láttán, ezt olvastam a neten. De hát én már meg vagyok térve, konstataáltam magamban, és tovább punnyadtam a vallásosságomban. Nem voltam én rossz ember, mindenki szentfázéknak tartott a környezetemben, hát azt hittem, minden oké a hitemmel. Így telt el öt év. Aztán gyökeresen megváltozott minden. Diplomaosztás után két nappal már a Venezia Expressen ültem, robogtam Udine felé, ahol egy ösztöndíjjal egy tíznapos konferencián vehettem részt. Olaszországból Hollandiába utaztam, ahol háromhetes nyári egyetemem követően egy holland családhoz kerültem babysitterként, ahonnan a körülmények miatt megszöktem. Itthon beiratkoztam felsőfokú angol tanfolyamra, és gyakornok lettem a Magyar Televíziónál. Egyik nap egy egyetemen forgattunk. Megláttam egy

plakátot, amely egy brit egyetem pesti felvételi-jét hirdette. Aznap volt a jelentkezési határidő. Gyorsan elmentem jelentkezni. Megbeszéltem magammal (Istennel?), hogy ha ez a felvételi nem sikerül, felhagyok külföldi terveimmel. Nem sikerült, a magyarok elutasítottak. Sírtam. Aztán három hónap múlva jött a levél a kinti egyetemről: hazai diplomám és munkatapasztalatom alapján felvesznek média szakra, az utolsó évre. Egy év alatt kellett behoznom a többiekét, és elkészítenem a szakdolgozatomat. Ujjongtam. Hitetlenkedtem. Elutaztam. Szeptember 13-án érkeztem Angliába. Három nappal később a helyi baptista közösségben nemzetközi diákoknak rendeztek vacsorát. Százötvenen lehetünk. Odaléptem hozzám egy brit lány, meghívott a gyülekezetükbe, és házi-csoportba. Gondoltam, elmegyek, jó nyelvgyakorlás lesz.

Ott kérdezték meg tőlem, olvasom-e mindennap a Bibliát? Mondom, miért kellene mindennap egy történelemlétkönyvet lapozgatnom? Aztán elkezdtek nekem olvasni vagány, belevaló, őszinte, szép házasságban élő fiatalok az Igét. Mint a szivacs, úgy ittam be minden egyes szót, minden házi-csoportot, minden prédikációt. Sokkolt, hogy nemcsak a Miatyánkot lehet imádkozni, ledöbbsentem, hogy Isten válaszol a kérdéseimre... azóta sem voltak olyan komoly imameghallgatásaim, mint abban az időszakban. A változás mértékét itthon maradt szüleimen tudtam lemérni. Először csak jelezték, hogy valami megváltozott bennem. Pozitív irányba. De aggasztó méreteket kezdett el ölteni az össze nem illés előző és megváltozott énem között. Megvilágosodtak előttem bűneim, még az évekkel azelőtti, már feledésbe merült, komolyan sem vett okkultizmusomon át minden... és ott a Rutland Hall negyedik emeletén a H3-as szobámban elmondtam a megtérők imáját. Senki sem kért rá. Azt sem tudtam, hogy annak akkora jelentősége van. Csak valami arra készítetett, hogy jelezzem Istennek: az övé vagyok, és állok elébe minden változásnak. Magyarán: megtérésem pillanatát nem tudom megmondani, hiszen később, már itt Magyarországon mondták el nekem, milyen fontos a megtérők imája, Jézus meghívása a szívembe.

Rendszeressé vált életemben az ima, a bibliaolvasás, a gyülekezetbe járás, a szolgálat, a böjt, a házi-csoport. Nehéz szívvel jöttem haza Magyarországra... Három hónappal később mentem vissza átvenni a diplomámat, és az ottani gyülekezeti társaim egy csodálatos bemelegítést szerveztek nekem. Életem legszebb napja volt 2006. szeptember 10-e. Az Úr élttem.

– A. T. –

A Tavasz dicsérete

„Kiment a magvető vetni”

Van nekem egy régi jó ismerősöm. Gyermekekrom óta számon tartom őt. Kissé hűvös a kapcsolatom, elég ritkán találkozunk. Mostanában többször gondolok rá, jó lenne újra látnom a mindig kissé morózus, vén-öreg Matrónát, a legalább kétszázéves Tölgyet. – Nem Hölgyet! – Tölgyet. Szoktam neki mondani vigaszul: „Ó, még nem is tetszik annyinak kinézni!” Ilyenkor megrázza hatalmas üstökét, és nyikorogva nevet. Gyönyörű helyre telepítette őkegyelmét örök Alkotója, Isten. Úgy van elrendezve a dolog, hogy a gyökérzete közelében egy bővíző forrás buzog, évtizedek óta ki nem apad. Lehet, évszázadokat írhattam volna. Ennek az idős Tölgy-Hölgynek a derékbőrsége már túl lehet a négy méteren is. Kövérnek azonban egyáltalán nem lehet őt mondani. Nem tudom, érzelmileg van-e még köze a Tavaszhoz. Az azonban tény, hogy amikor gálánsan körüludvarolja őnagyságát a két kikeleti úri: Március és Április, a fenomenálisan gyönyörű Jelenségnek nagyot dobban a szíve. Nem taplóból van ugyanis! Kihúzza magát, remegő izgalom vibrál át ágain, és begyakorolt, ősi mozdulatokkal elkezd széptitgetni magát. Napról napra egyre több érdeklődő vándor turista és éneklő madár tekintetét vonzza magára, és egyszer csak ott áll előtte a megrendítően elegáns Koronásvölgyi Körtvélyesi Kocsányos Tölgy-nek nevezett monumentális csoda, megújulva, kifestve, ragyogó színű ruha-redők és lombkorona mögé rejtve esetlen bájait. Ő a tavaszi megújulásnak, az élet diadalának egyik letagadhatatlan bizonyítéka! – Mitől újult meg ebben az esztendőben ismét? Majd jönnek az újabb kérdések: mi ez az újjászületés? Mi ez a megújulás? Kitől, mitől történnek ezek a dolgok?

Gondolkozatok már rajta, miként is történik ez a kikeleti újakezds? A gyermek is tudja talán, hogy a téli hónapokban megáll a növényzetben a nedvkeringés, leáll a vegetáció. Ezt én is értem. Csak azt nem tudom, miként indul újra a „gépezet”. Ki kapcsolja be például az öreg tölgyfában a tavaszi üzemet? Egyáltalán van a fák törzsében, beépítve valahol egy rejtett kapcsoló? És biztos, hogy működni fog az egész, ha eljön a tavasz. Nekem időnként vízközlődt kell használnom, hogy a fali csövekből rendszeren jöjjön a víz. Ahol lakom, a tízemeletes tővében parkolok állandóan. Téli leállás után autózni szeretnék. Diderelve beszálok. Slusszkulcs. Egy csettenés, a többi néma csend. – Be kell tolni! Szólok a parkolóban lézengő két szomszédnak. Készségesen segítenek. Én tolom a te kocsidat, te tolod az én kocsimat. Csak amíg be nem indul. Tíz-tizenkét lépés, nekik, és már robogok is. Kösz! Mi lenne

akkor, ha egy gyönyörű nyárfa tavaszi „önindítója” felmondaná a szolgálatot? – Persze ilyen nem szokott előfordulni. A fák ugyanis nem tavasszal hálnak meg. Ilyenkor még a nedves földbe ledugott görbebot is kirügyezik. Így vannak „programozva” a bokrok és a fák. – A „Kikelet” mintha azt jelentené: nekem ki kellett rügyeznem, hajtanom, ki kellett zöldellnem! A fizikai világ és a szellemvilág között analógia van. Bizonyos átjárhatóság. Ami történik az egyikben, az történhet a másikban is. Menjünk tovább ezen a vonalon!

Azt mondod: Tavasz. – Azt mondok: Feltámadás! – Azt mondod: rügyek, új levelek, ágak. – Azt mondok: bűnbocsánat, megújulás, életváltozás. – Azt mondod: a gabonamag elhal a barázdában. – Azt mondok: Jézus Krisztus meghalt a kereszten! Sőt, azt mondok: meg, azaz el-halok én is, és új életre, szent létezésre támadok fel. Azt mondod: zeng és visszhangzik az egész erdő, mező, harsog a Természet! – Azt mondok erre: Áldom és dicsőítem én is Megváltómat, Jézus Krisztust, a feltámadt Hóst, együtt a madársereggel! Vitetem magam a Szentlélek szelével-viharával, mint a sas az emelkedő áramlatokkal viteti suhanó testét. El-nézem a kivenhedt diszfákat a téren. Néhány hét langymeleg, napos tavaszi idő, és a száraznak látszó ágakon apró rügyek bontakoznak. Egy-két nap csupán, és már picinyke levélképződmények ágaskodnak a barna gallyak ujjhegyén. Távolról nézve már-már halványzöld árnyalatúnak tűnik a bokrok kontúrja, a fák sziluettje. Történt valami, amit talán el tudok dadogni, ahogy e szerény írásomban próbálkoztam, de amit nem értek, csak csodálok! Megújult a Természet! Kezdi áthatni a földet is a melegség. A másik világban, a lelki életben ez a melegség nem egyéb, mint Isten végtelen szeretete, amely kiárad ránk az ő egyszerűlt Fiában, az Úr Jézus Krisztusban. Tavasz, újjászületés, megújulás, feltámadás, mindez egyenlő Isten, Krisztus és a Szentlélek valóságos jelenlétével. És történik velem is valami. Megújulok, együtt a Természettel. Megújul a természetem! Áthat a Megváltó Jézus kiáradó szeretete, áthatol életemen újjáteremtő kegyelme és hatalma, és mondok és zengem Pál apostollal és János apostollal:

„Többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem. Azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem” (Gal 2:20). „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtes az. A régi elmúlt, és ímé, új jött létre. Mindez pedig Istenből van!” (2Kor5:17). „Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszerűlt Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltal... Mi tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket” (1Jn 4:9, 19).

Gerzsenyi Sándor

„Ébredj föl, aki alszol...!”

BVSZ vasárnap Pesterzsébeten • 2008. február 3. délután

Évek óta február első vasárnapja a baptista testvériség találkozásának kiemelt ünnepi alkalma. A Világszövetség ugyan legújában az év egy másik vasárnapját választotta erre a célra, de ez bennünket – magyarokat – cseppet sem zavar, mi továbbra is kihagyhatatlan alkalomnak tekintjük ezt a napot. Így gyűlt össze a budapesti egyházkerület déli régiója a Pesterzsébeti imaházban.

A címben felvetett téma egyben az egész istentisztelet alap gondolata is volt, mely azt az őszinte sóvárgást erősítette minden résztvevőben, amit a 80. zsoltár is megfogalmaz: „Istenünk, újíts meg bennünket!” Az egymás után felhangzó szolgálatok mind ezt munkálták – mint Isten kezében ébresztő eszközök – azért, hogy valóban felébredt és megújult népe lehessünk az Úrnak. Az istentiszteletet, a házigazda *dr. Almási Mihály* lelkipásztor testvér vezette a szokott kedélyességgel.

Már az istentisztelet megkezdése előtt – és közben is –, az erzsébeti fúvós kamaragyűttes fújta az ébresztőt, *Csővári Pál* művész tanár testvér vezetésével.

Az összevont énekkart az egyes gyülekezetek karvezetői vezették. Szóló- és kamarazenei szolgálatokat közösségünk tehetséges

művészei – *Demeterné Gyarmati Anikó* zongoraművész, *Jobbágy Szemőke* hegedűművész, *Lovászné Gellén Chriszta* fuvalaművész, *Oláh Miklós* gordonkaművész, *Pátkai Imre* zongoraművész, *Tóka Szabolcs* orgonaművész – végezték, és két szóló énekes – *Mocan László* és *Szappanos Tibor* énekművészek – is mennyei hangzatokat varázsoltak fülünkbe, és legtöbbünk szívébe is.

Az ének- és zeneszolgálatok ez alkalommal nem csupán az ébredés eszközeivé lettek, hanem a fent idézett efézusi íge második fele is megvalósulhatott és felragyogott előttünk Krisztus. Ezt a csodát fokozták tovább a versek és a bizonyoságtétel, majd az igehirdetés szolgálata is, melyet *Beke László*, a Péceli Gyülekezet lelkipásztora végzett.

Az imaközösségben is ébredésért és Krisztus felragyogásáért könyörögtünk a jelen lévő lelkipásztorok vezetésével.

A záróének alatt a vajdasági magyar misszió támogatására gyűjtött az ünneplő gyülekezet. A testvéri találkozásokra és beszélgetésekre is jutott bőséges idő az alkalom végén. Áldásokkal meggazdagodva térhettünk otthonainkba mindannyian, az Urat dicsérve.

Krónikás

A pesterzsébeti ifjúság énekel

Az erzsébeti fúvós kamaragyűttes

Almási testvér a világszövetségek jelentőségéről szól, mellette Beke László péceli lelkipásztor az ünnepi istentisztelet igehirdetője

Az éneklő ünnepi gyülekezet

Kedves gyerekek!

Arra a felhívásunkra, hogy mit mondtok volna Tamás helyében az Úr Jézusnak a Jn 20:24–29 történet alapján, az alábbi írások és rajzok érkeztek. Köszönjük, hogy őszintén leírtátok gondolataitokat.

Ha én Tamás helyében lettem volna, és mint az ő tanítványa, nagyon örültem volna, hogy viszontláthatom Jézust. Valószínűleg a kételkedést túlnőtte volna az, hogy mennyire nem szokványos dolgokat tett ő már azelőtt is. De a csodálkozást felülírta volna a hit, mert a tanítványa vagyok. – Persze ez csak elképzelés, mert még nem vagyok a tanítványa, de szeretnék az lenni.

Burai Szilveszter (7. o.)

...Tamás helyében én már akkor hittem volna, amikor Jézus a zárt ajtón keresztül megjelent. Én azt mondtam volna neki: „Jézus, feltámadtál?! Élész?! De jó, hogy itt vagy! Köszönjük, hogy eljöttél! Szeretünk téged! És én hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia!”

Tóth Boglárka (2. o.)

Tamás helyében én azt mondtam volna az Úr Jézusnak: Bocsáss meg nekem, hogy hitetlen voltam, és könyörülj rajtam!

Jámbor Dominik (3. o.)

Tamás helyében, amikor megláttam volna az Úr Jézust, nagyon örültem volna, hogy láthatom, és hogy szemtől-szembe lehetek vele. Biztos csodálkoztam és furcsálltam volna, hogy mi történik. Megkérdeztem volna, hogy hogy is van ez? És hogyan jött be a zárt ajtókon? De ismerve csodáit, jeleit, tanításait, lehet, hogy nem is tűnt volna ennyire furcsának. Remélem, Tamás helyében hívő tudtam volna lenni.

Gajdács Rebeka (14 éves)

Tamáskodó Borisz

Tamással rokon lelkű vagyok. Megértem gondolkodását, velem sem lehet csak úgy

elhitetni a dolgokat. Nem vagyok hiszékeny! Az, hogy Jézus megszületett, földünkön élt, meghalt, ehhez nem hit kell, ez történelmi tény! A tények beszélnek! A tényeknél le is állok. Sajnálom, meghalt. Azt mondták a tanítványok, hogy feltámadt. Találkoztak vele – nekik sem hiszek –, ők sem különbek, mint én. Tamás is megmondta, akkor hiszi, ha megérintheti a sebek helyét. A félnék tanítványok összejönnek, Tamás is ott van, az ajtók is zárva, és egyszer csak a zárt ajtók ellenére megjelenik Jézus, megáll a közepén és szólítja Tamást: „Gyere ide, hozd ide a te kezedet és bocsásd az én oldalamba!”

Ha én ott lettem volna, eltűntek volna a kételyek, kérdések, mert szinte hallom Jézus hangját. „Borisz! – nem kell hiszékenynek lenned, gyere ide, érints meg, ne légy hitetlen, hanem légy hívó!”

Emlékszem egy nyári gyermektáborra Pányokon, ahol meghallottam Jézus hangját. Nagyon boldog voltam. A táborból hazafelé jövet Miskolcon várt a mamám az álmomán. Ahogy felszálltunk a vonatra, az első dolgom volt a nagy élmény elbeszélése. Egyszer csak azt vettem észre, hogy az egész kocsiban engem figyel mindenki. Amikor hazaértem, az első dolgom volt telefonon felhívni az osztálytársamat, jó barátomat, elmondtam neki is az örömhírt, és kértem, hogy vegye komolyan az Istennel való találkozást. Sokan mondják: hiszem, ha látom! Sokszor nem csak hallottam, magam is mondtam. Sajnos, előfordul, hogy néha más programot készíték egy-egy alkalomra, amikor az Úr népe között lehetnék, és már is gyengül a hitem és nem vagyok boldog. Azért van olyan sok boldogtalan ember, mert nem látnak, és nem hisznek! Szeretném újra és újra hallani: Boldog vagy Borisz, mert hittél! *Petrik Borisz (13 éves)*

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

A mostani rejtvényben az Úr Jézus feltámadásának történetével kapcsolatos mondatot rejtettünk el. Megfejtendő a mondat, illetve az, hogy ki és mikor mondta.

Beküldési határidő: 2008. április 20. • Címünk: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279

<p>1. </p> <p>2. </p> <p>3. </p> <p>4. </p> <p>5. </p> <p>6. </p> <p>7. </p> <p>8. </p> <p>9. </p> <p>10. </p> <p>11. </p> <p>12. </p> <p>13. </p> <p>14. </p>	<p>1. Kain testvére</p> <p>2. Emellett a pap mellett szolgált Sámuel gyerekkorában</p> <p>3. Ézsau testvére</p> <p>4. Őt öltöztette apja cifra ruhákba, és ezért testvérei irigykedtek rá</p> <p>5. Ez a tanítvány nem akarta elhinni, hogy Jézus valóban feltámadt</p> <p>6. Erős harcos, akinek elveszett az ereje, amikor levágták a haját</p> <p>7. Ezt a prófétát táplálták a hollók a pusztában</p>	<p>8. ... beszéd – Jézus egyik legismertebb beszéde</p> <p>9. Ő és családja élte túl az özönvizet</p> <p>10. Ő mondta azt: „szólj Uram, mert hallja a te szolgád”</p> <p>11. Az egyik evangélium</p> <p>12. Az a tanítvány, aki eredetileg vámszedő volt</p> <p>13. Itt történt a nyelvek összezavarodása</p> <p>14. A vámszedő, aki egy fára mászott, hogy láthassa Jézust</p>
--	---	---

Az előző rejtvény helyes megfejtése: TÉKOZLÓ. Ehhez a szóhoz a tékozló fiúról szóló bibliai példázat kapcsolódik (Lk 15:11–32).

Helyes megfejtést küldtek be: Jámbor Dominik (Debrecen), Storozinszki Áron (Budapest), Dóra Alex (Budapest), Hodgyai Csanád (Budapest), Tóth Boglárka (Budapest), Süveges Alexandra (Budapest), Széll Dalma (Budapest), Baka Flóra (Budapest), Hováth Krisztina (Budapest), Lovász Debóra (Budapest), Jaeger Márk (Budapest), Széll Dávid (Budapest), Doboróczi Gábor (Budapest), Nagy Réka (Budapest), Szabó Nóra (Vaja), Petrik Borisz (Órbottyán), Szűcs Bernadett (Hajdúböszörmény), Schmal Jonatán (Balatonszemes), Sóvágó Áron (Hajdúböszörmény), Cseh Ábel (Nyíregyháza), Rákosszentmihályi Gyermekbibliakör.

Gratulálunk! A jutalmakat postán küldtük el.

Felhívás gyerekeknek

Kedves Gyerekek!

Legközelebbi ünnepünk a pünkösd lesz. Pünkösd a Gyülekezet születésnapja, a Szentlélek kitöltetésének ünnepe. Most azt kérem tőletek, hogy írjatok arról a gyülekezetről, ahová ti jártok. Írjátok meg, mit szerettek ott leginkább, milyen bibliaköri csoportba vagy vasárnapi iskolába jártok.

Ha rajzolni szeretnétek, akkor a pünkösd ünnepével kapcsolatos rajzot küldjete. Írásaitokat, rajzaitokat az alábbi címre várjuk:

Jó Pásztor Alapítvány

1751 Budapest, Pf. 279

vagy e-mailben:

jopasztor@baptist.hu

„Én Uram, és én Istenem!”
(Bóta Noémi, 16 éves)

János 20:27
(Pollák András, 16 éves)

KVÍZ KÉRDÉSEK

MADARAK A BIBLIÁBÓL

A megfejtés mellett az igehely megjelölését is kérjük, ahol a helyes válasz megtalálható.

A kérdéseket összeállította: dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2008. április 20.

- Milyen madár hordott táplálékot Illés prófétának?
 - gerle
 - holló
 - sas
 - gólya
- Az alább felsoroltak közül melyik számít tisztátalan madárnak a mózesi törvények szerint?
 - hattyú
 - fürj
 - cinége
 - vadkacsa
- Melyik madárról írja a Biblia a következőt: „a földön hagyja tojásait, és porban költeti ki.”
 - varjú
 - kakukk
 - griffmadár
 - strucc
- Melyik madárból került két darab egy fillérbe Jézus idejében?
 - gerle
 - fürj
 - fecske
 - veréb
- Jakab szerint minden madár, vadállat, csúszómászó megszelídíthető. Mi az, ami nem szelídíthető meg?
 - az engedetlen gyerekek
 - rovarok és ízeltábúak
 - nyelv
 - szív
- Hányadik napon teremtette Isten a madarakat?
 - második
 - harmadik
 - negyedik
 - ötödik
- Melyik madarat engedte ki Noé elsőként a bárkából?
 - sas
 - holló
 - galamb
 - gólya
- Kiről jegyzi fel a Szentírás, hogy olyan hosszúra nőtt a szőre, mint a sasnak a tolla, és olyan karmai lettek, mint a madaraknak?
 - Nabukodonozor
 - Sámson
 - Gedeon
 - Belszár
- Az ember-, oroszlán- és bikaarc mellett milyen madár arcát viselte a négy élőlény Ezékiel látomásában?
 - keselyű
 - holló
 - sas
 - galamb
- Ki fejtett meg egy álmot a madarokról, akik kosárból ették a süteményeket?
 - Dániel
 - Jákób
 - József
 - Zakariás

Az előző feladvány helyes megfejtése: 1/a, c, d (sajtóhiba: a kérdésből kimaradt egy nem szócska); 2/c (1Sám 17:40); 3/c (Jel 21:21); 4/b (1Kir 10:20); 5/a (Jón 2:1); 6/c (1Kir 11:42); 7/b (4Móz 11:6); 8/a (Jel 1:4); 9/d (1Móz 17:20); 10/a (mert nem Mózes vitte őket, hanem Noé)

A megfejtést beküldte: Széll Dalma (Budapest), Baka Flóra (Budapest), Horváth Krisztina (Budapest), Lovász Debóra (Budapest), Jaeger Márk (Budapest), Széll Dávid (Budapest), Doboróczi Gábor (Budapest), Nagy Réka (Budapest), Lami Rebeka (Tuzsér), Simon Lászlóné (Csenger), Piros Eleménné (Budapest), Varga Mária (Hajdúsámson), Rück Henrikné (Komló), Baráthné T. Pirocska (Marcali), Molnár Dávidné (Pécel) és további 78-an, akik a keresztrejtvénnyel együtt küldték be megfejtésüket. (Lásd a keresztrejtvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

Hit és kultúra

2007 őszén emlékezetes hétvégi utazáson vett részt a székesfehérvári Hermann László Zeneiskola Vonószekere; a festői szépségű horvátországi, tengerparti Zadar (Zára) város meghívásának eleget téve – a két város testvérvárosi kapcsolata fennállásának tízéves évfordulója alkalmából. A hideg, esős október végi itthoni időjárás Zágráb után zord téliesre fordult; még hógolyózni is lehetett az egyik pihenőhelyen. A tengerpartra érkezve kellemes nyárutó, 18–20 fok meleg fogadott, sőt, másnap ragyogó napsütés, és néhány bátrabb fiatal még esti fürdőzésre is vállalkozott a tengerben...

A program szakmai részét a városi zeneiskolában péntek este, valamint a híres Ferences-templomban szombat délután adott, kimagasló színvonalú hangversenyek jelentették. Érdekesség, hogy a mintegy 70 ezres város a jugoszláv időkben katonai központ volt, 15 ezer fős katonasággal, hadászati re-

pülőtérrel, s az akkori impozáns zeneiskola egy délszláv háborús bombatalálat következtében megsemmisült. Ma a zeneiskola az egykori laktanya területén működik! („...kardjaikból két, dárdáikból kapát készítenek...”)

A mintegy 30 fős zenekar – melynek több állandó vagy vendégként közreműködő baptista tagja is van – Fóris Gergely, Tóka Melitta, s a Jobbágy Levente – Andor – Boglárka – trió – negyedszázados működése során Major István művészeti vezetése alatt nem csak dobogós helyezéseket ért el a szakmai megmérettetéseken, hanem – e sorok írójával együtt – Európa számos országában is koncertezett, sőt, jó évtizede pedig Izraelben is. Mostani utunkat – a hivatalos városi vezetők mellett – egy kedves magyar baptista testvérnő is segítette, Grdic Olga, aki még tizenéves korában került a Vajdaságból a tengerparti részre, megtérése baptista közösségbe vitte, és – noha számos megpróbáltatás érte – özvegyen is, a „hetvenen” túl is aktív tagja a zadari baptista gyülekezetnek (1989-ben Budapesten a Baptista Kongresszuson és a Billy Graham Evangélizáción is jelen volt). A vasárnap délelőtti szabad program helyett – elfogadva Olga néni spon-tán meghívását – néhányan elmentünk a helyi, mintegy 50 fős baptista gyülekezetbe, ahol lehetőségünk volt néhány ének előadá-

sával gazdagítani az istentiszteleti szolgálato-kat. Különös érzés volt megtapasztalni a meghatódottságot a rendkívüli kifejezőerejű vonós hangszerek hangzása s a szép énekek által. Olga néni a helyi Magyar Kulturális Egyesületnek az elnöke, s e minőségében megszervezte, hogy egy kisebb kamaracsoporttal december 14–16-ig újból kiutazhatunk, és 3 adventi koncertet adtunk – Zadarban az Olasz Házban, Sibenikben a baptista gyülekezetben – itt külön megható volt a lelkipásztornak és családjának irántunk megnyilvánuló vendégszeretete –, majd vasárnap délelőtt Zadarban szintén a baptista gyülekezet vendégei lehettünk. Az új imaház építésére készülődő kis gyülekezet örömmel fogadja a hittestvéreket. Ha nyári szabadságunk idején eljutunk Zadarba vagy Sibenik-be, keressük fel e gyülekezeteket, a fizikai pihenés mellett a lelkiekben is felfrissülünk.

Tóka Szabolcs

**SZAMOSSZEGI
BODÓ
SÁNDOR**

festőművész

**KIÁLLÍTÁSA
FELSŐZSOLCÁN**

A BÁRCZAY - KASTÉLYBAN
2008. február 15 - 2008. március 13.

váltott ki mind a szakma, mind a műértő közönség részéről. A gyönyörű környezetben megrendezett kiállítást Pelczné dr. Gáll Ildikó, a Fidesz Magyar Polgári Párt országos alelnöke nyitotta meg. Köszöntést mondott dr. Zsíros Sándor, aki a finom ízléssel szerkesztett színes katalógus bevezetőjében meleg szavakkal méltatja a művész és felesége életútját. Bodó Sándor képei a legnevesebb amerikai és európai múzeumok megbecsült darabjai Washingtontól Esztergomig, Rómától Debrecenig, Nashville-től Budapestig. A megnyitót a művész tiszteletére rendezett fogadás követte, a település, a megye és az ország kiemelkedő meghívott vendégeinek társaságában.

Olvasóink nevében is szeretettel gratulálunk Bodó testvérnek, aki ez év februárjában töltötte be 88. életévét, Isten gazdag áldását kívánva további munkásságára.

– am –

A felsőzsolcai Bár-czay Kastélyban február 15-én nyílt meg Szamosszegi Bodó Sándor festőművész testvé-rünk kiállítása. A mintegy 60 fest-mény – többnyire nagyméretű történelmi alkotás – nagy érdeklődést

Hangverseny

Kanadából (Ottava) érkező ifjúsági szimfonikus zenekar (Music of Academy) európai turnéja során Magyarországon két hangversenyt adott március 10-én hétfőn este 6 órakor Székesfehérvárott a Megyei Művelődési Központ dísztermében; és március 13-án csütörtökön ugyancsak este 6-kor pedig Budapesten (XX. kerület, Pest-erzsébet) a Csili Művelődési Központ-ban. A műsorban európai klasszikus szerzők (Mozart, Smetana, Bizet) mű-vei mellett mai kanadai szerzők művei is felhangoztak. A hangversenysorozat a Kanadai Nagykövetség támogatásával jött létre. Mint ismeretes, Kanada ez év március 1-jétől megszüntette az évek óta fennálló vízumkényszert Magyarországgal szemben.

Tóka Szabolcs

Szőkepusztai kirándulás

A február végi hirtelen jött csodálatos tavaszi napsütésben indultunk Szőkepusztára öten, amolyan „emléktúrára” a Zarándok-Kápolnához és két útítársunk szülőfalujába. Ahogy közeledtünk úti célunkhoz, egyre több régi emlék idéződött fel a beszélgetésben.

– Először is szeretnék becsöngetni a falu első házába, régi ismerőseimhez – mondta alkalmi idegenvezetőnk, Balla Jánosné Kalota Mária, a falu szülőtte, még jóval megérkezésünk előtt. Ám, ahogy begurult autónk Libickozmára, az első dolgunk a leendő Gyermektábor félkész épületének megtekintése volt. Négy munkás dolgozott szorgalmasan, készítették elő a terepet a vakolási munkák megkezdéséhez. Éppen csak megálltunk a portán lévő hatalmas gesztenyefa alatt, máris toltak elő a régésrég emlékek: az árokpartra kiülős nagy beszélgetések, szomszédolások..., hiszen az építkezés megkezdése előtt lebontott régi ház volt a szülői ház...

A délelőtti ragyogó melegben végigsétáltunk a falu egyetlen, széles Fő utcáján. Az a bizonyos első ház már egy külföldi tulajdonosé, aki éppen nem tartózkodott ott. Ám mindenkivel találkoztunk, aki a faluban éppen otthon volt, így azzal az 1921-ben született Török Jánosné Androsics Rozáliával és Szántó Jánosné Hosszú Rozáliával is, akik rögtön meghívást kaptak a július 27-re tervezett ünnepi megnyitóra. Találkoztunk még Czigány Lajos (?) faragó mesterrel is, aki éppen akkor járt a faluban, hogy a Polgármesteri Hivatal előtt felállított művészi alkotását ápolja le, az időjárás ellen védendő. Ő állami gondozottként töltötte itt gyermekkorát Fehér György nevelőszüleinél. Megtekintettük a katolikus templom kertjében felállított II. világháborús emlékművet. A hősi halottak névsorában néhány baptista hívő nevét is ott találtuk. Utunkat továbbfolytatva el-sétáltunk a halastavakhoz, ahol déli pihenőt tartottunk és néhány barátságos szót váltottunk Horváth Gábor helyi polgármester úrral, aki tópart-környéki munkáját végezte. Ezután elindultunk Kopárpusztai irányába és megálltunk a „Képes-fa” mellett. Ez egy többszáz éves, védőkerítéssel

körbe vett hatalmas fa, amelynek törzsén lévő odújában egy Mária-képet már körbenőtt a kéreg az évek során. (Annak idején az uradalmi erdősz, aki haragosát, Pavolicsot agyonlőtte, egy Mária-képet készített engesztelésül erre a fára.) A szomorú történetről figyelmünket elterelte az a látvány, hogy olyanok tűnt az egész vidék, mintha a barnásfekete avart valaki fehér gyöngyökkel szórta volna tele. Csak a keskeny zöld levelek árulkodtak arról, hogy a zöld szarak hegyén ringó hóvirágok ezrei haragoznak az erdő aljnövényzetében.

A dímbes-dombos „szekériúton” autónk lassan befordult Háromház irányába, ahol szépen felújított, modern, minden igényt kielégítő Vadászház-fogadó áll az ízlésesen parkosított udvaron. E kis kitérő után az útra visszakanyarodva elértük Kopárpusztát. Másik útítársunk – Marika néni lánya: Magdi, 10 éves koráig élt itt – pontosan megtalálta a Kalota-ház helyét, amelyben nagyszülei és több rokonnal együtt laktak, és azt a helyet, ahol az iskola, a bolt, a „Dohányos-ház” állt, s az azóta kiszáradt „Bugy-berek” tó medrét is. Utunkat továbbfolytatva el-sétáltunk a Kopárpusztai temetőbe. A temetőkert nagy részét szépen kitisztítva, több gondozott sírt találtunk, néhány baptista hívőt is. Visszafelé a falun átmenőben a forgalom nélküli Fő utca közepén összejött délutáni „asszonykör”-rel találkoztunk, akiknek fő témájuk volt: „itt jártak a baptisták”.

Ezután Szőkepuszta felé vettük utunkat. Az erdő közepén hófehér falaival és égbe nyúló két zöld kupolájával őrt álló Zarándok-Kápolnához mentünk. Itt hálát adtunk az Úrnak, hogy megőrizte az imaház épületét annyi viszontagság között is, jó és rossz időkben, minden ártó akaratú embertől, miközben a környékbeli összes ház az enyészet martaléka lett... A délutáni verőfényben a madarak éneke szólt, amíg kis csapatunk lesétált a puha, lábunk alatt ruganyos pázsitfűvön az Aranyospatakhoz, a régi bemejtések egykori színhelyére. Lépésről lépésre az előtölülő emlékek sokaságát hallgattuk két tősgyökeres „pusztai” útítársunktól. Visszamentünk az időben úgy 50-60 évet, miközben a ritka

Kalota Mária, a falu szülőtte

tőzikét és más különleges erdei virágokat találtunk az alkonyuló erdőben... Érdekes időutazás volt...

Az úgynevezett „Országúton” – egyébként közönséges széles földúton – visszafelé jövet még végezetül odapillantottunk a félkész Szőkepusztai Gyermektáborra, amely azon a telken épül, ahol a régmúlt rendszerekben Kalota János kisbíró háza állt (Marika néni szülőháza). Innen vitték a híreket, leveleket, sürgönyöket a környék településeire, és ide jöttek tanácsért, útbaigazításért, segítségkérésért az emberek.

A hely kötelez! Hadd zendüljön ki erről a portáról ezután a Jó Hír, az Evangélium! Legyen e kicsiny kezdet – a Gyermektábor – Krisztus dicsőségére növekedő, gazdagon gyümölcsöző missziós bázissá, ahová bátran jöhetnek majd felüdülésért, tanácsért, útbaigazításért, lelki segítségért – nem csak gyerekek!

hcsné

Kiadja:
JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám:
11742252-20061533 OTP Bank Rt.
Adószám: 18696619-1-13
Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413
Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279
E-mail cím: jopasztor@baptist.hu
www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály
Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor
Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.
Nyomás: Mátyus Bt.
HU ISSN 1786-268X

**A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu**

Húsvéti akció!

Könyv-, CD- és DVD-ajánló

Dr. Almási Mihály: A nagy kaland

Ára: 1190 Ft- akciós ár: 900 Ft

A hegyi kunyhó

Ára: 590 Ft- akciós ár: 490 Ft

Jó Pásztor, Jézus... CD

Ára: 2300 Ft- akciós ár: 1900 Ft

Jó Pásztor Jézus... KZ

Ára: 1200 Ft- akciós ár: 1000 Ft

Emlékezz vissza az útra! CD

Ára: 2300 Ft- akciós ár: 1900 Ft

Gerzsenyi Sándor: A századik

Ára: 1890 Ft- akciós ár: 1490 Ft

Frittmann Lszlóné: Virágos katedrám

Ára: 2500 Ft- akciós ár: 2000 Ft

Újszászi Benyó Illés: Repedezett nád

Ára: 290 Ft- akciós ár: 150 Ft

Dr. Almási Mihály: Kegyelem minden

Ára 4400 Ft- akciós ár: 2900 Ft

Szókepusztai Zarándok Kápolna DVD

Ára: 2200 Ft- akciós ár: 1700 Ft

A könyvek megrendelhetők:

Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat
1751 Budapest, Pf. 279

E-mail: jopasztor@baptist.hu • Tel.: 06-20-886-0712

Különös harangszó

Megcsörrent a telefon. A vonal túlsó végén egy kedves, barátságos hang a Jó Pásztor CD-ről két ének kottáját kérte. Hangsúlyozta, hogy nagyon fontos lenne, hogy megkapja a kottákat. Arra a kérdésre, hogy hol hallotta ezeket az énekeket, különös történetet mondott el:

– Gyülekezetünk egyik tagja egy könyvvásáron vette meg a Jó Pásztor c. kazettát. Mivel templomunkban nincs harang, egyik vasárnap – bekapcsolva a magnót – erről a kazettáról szólt a harangszó, s ennek hangja hívogatta az embereket a templomba. Következő vasárnap is így történt, de ekkor véletlenül „magára hagyták a készüléket”, és az egybegyűlt hívek tovább hallgatták a Jó Pásztor énekeket, míg csak végére nem ért a szalag. A gyülekezetnek annyira megtetszett a „különös liturgia”, hogy azóta a templomi harangszót erről a kazettáról hallják a hívek minden vasárnap – és bevezetésnek még néhány Jó Pásztoros ének következik. Több dallam már egészen a szívükhöz nőtt, most pedig kettőt kiválasztottak, hogy kotta szerint, négy szólamra, hangszeres kísérettel megtanulják az éneket.

Hát nem különös? Vajon gondoltak-e arra annak idején a felvételkészítők, hogy a harangszó bárhol is e világon egy magyar templom valóságos hívogató harangja lesz?

Bárcsak – mind a harangszó, mind az énekek – sokakat hívogatna Isten házába, a Jó Pásztorhoz!

1%

A JÓ PÁSZTOR Közhasznú Alapítvány

Adószáma: 18696619-1-13

A Napsugár Gyermekmentő Közhasznú Alapítvány

Adószáma: 19175955-1-13

Mindkét alapítvány jogosult arra, hogy fogadja a befizetett adó 1%-át.

Szeretettel kérjük olvasóinkat, ha támogatni szeretnék valamelyik alapítvány misszióját adójuk 1%-ával, akkor a rendelkező nyilatkozaton ezt tegyék meg. Lapunk jelen számához mellékelünk két rendelkező nyilatkozatot. Egyik a Jó Pásztor Alapítvány, a másik a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány adatait tartalmazza. Az adóbevallási iratokhoz egyik vagy másik csatolható, attól függően, hogy melyik misszió áll közelebb a szívükhöz. Választanunk kell, csak az egyik nyilatkozatot csatoljuk, mert két alapítvány nem támogatható az 1%-kal. Itt jegyezzük meg, hogy a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány szervezésében épül a gyermektábor.

A mellékelt csekk fölhasználható mindkét alapítvány támogatására, valamint a meghirdetett célgyűjtésekre is. (A csekk jobb felső sarkán jelezhetjük az adomány célját!) Ezúton is köszönjük – ahogy azt levélben már megtettük – az adományokat. Kívánjuk, hogy az Úr gazdagon pótolja vissza mindazok szeretetét, akik nemes áldozatot hoznak nemes célokért!

RÉGI FÉNYKÉP

A körösszakáli fúvószenekar 1950-ben

Elöl ülők: Goron József, Gaál Sándor,

Ülő sor: (balról jobbra): Goron László†, Trippon György†,

Kovács Imre† lelkipásztor, Szilágyi Péter karmester,

Gaál Dezső†, Taga Mózes†, Gaál Jenő†,

Középső sor: Ursz József, Molnár Dezső†, Goron Imre,

Gaál György†, Katona Sándor†,

Felső sor: Burzuk György, Borko János†, Czoncz György.

*A képet és a névsort Majosi Sándor testvér küldte Bakonszegről.
Köszönjük.*

Olvasóink írják

A 2Móz 31:3 igével kívánok sok áldást a szerkesztőség munkájára. Nekem nagyon sokat mondott, hogy bármi munka is lehet Szentlélekkel áldott. (Rné) ***

A Duna TV által közvetített istentiszteletet volt alkalmam figyelemmel kísérni és nagy örömmel számoltam be másoknak is az áldásokról, melyeket általa nyertem. Előtte felhívtam telefonon egy kedves ismerősömet, aki otthon van tolókoscsis kislányával, ők is megnézték és hálásak voltak, hogy ilyen gazdag, szép vasárnap délelőttben lehetett részük. Áldja meg a jó Atya a testvérek szolgálatát. (BE) ***

Megkaptuk a dec. 23-i rádiós istentisztelet kazettáját. Hálásan köszönjük a karácsonyi énekeket és Jó Pásztor újságot. Isten áldását kérjük életükre. (SK) ***

...Engem a Biblia ismerete készített arra, hogy a rejtvényt megfejtsem, és nem utolsósorban sok áldás, lelki erő és megtapasztalással teli órákat élek át. (Nné) ***

...Jelenleg Pécelen vagyok, gyermekem otthonában. Itt került kezembe a „Jó Pásztor” baptista hívő újság, amelyben felfedeztem egy régi bemejtési képet, ahol a bemejtő lelkipásztor édesapám, Pannonhalmi Béla. Nagyon kedves kép lett számomra ez a vámospércsi bemejtés, mert ez volt az utolsó szolgálati helye édesapámnak. Köszönöm, hogy közölték lapjukban a képet. Áldja meg jó Atyánk a szerkesztők munkáját! (Kamilla néni) ***

...Egy csekélynek mondható szolgálatom értékelése nyomán néhány „Jó Pásztor” újsággal lettem megjutalmazva. Tovább nem halogathatom, hogy ne köszönjem meg a ki nem érdemelt testvéri szeretetből fakadó figyelmességet, melyben a lap hosszú időn keresztül számomra érkezett! ... A költségvetésemben sajnos nem fér bele, hogy megrendeljem a lapot, azonban ha ez az ajándékozás az Úr indíttatásából és testvéri szeretetből történik, és ha van egy mennyei pénztár, amely ezt az ajándékozást lehetővé teszi, akkor továbbra is elfogadom és imádkozom azért, hogy az Úr pótolja ki ezt a nagyon gazdag jótétet az ő gazdag mennyei kincseiből a kedves Testvéreknek. (WJL)

CSAK KEGYELEMBŐL

Szöveg és dallam: Almási Mihályné

Harmonizáció: Dr. Héthalmi Páth Károly

1. Csak ke - gye - lem - ből va - gyok a gyer - me - ked. Csak ke - gye - lem - ből
2. Csak sze - re - tet - ből ont - hat - tad vé - re - det. Csak sze - re - tet - ből
3. Csak Gol - go - tán át ju - tok a mennybe én. Csak Gol - go - tán át

le - he - tek én Ti - ed. Csak ke - gye - lem - ből, csak ke - gye - lem - ből
ad - tad az é - le - ted. Csak sze - re - tet - ből, csak sze - re - tet - ből
le - het az tudv e - nyém. Csak Gol - go - tán át, csak Gol - go - tán át

Csak ke - gye - lem - ből csu - pán! Csak ke - gye - lem - ből,
Csak sze - re - tet - ből csu - pán! Csak sze - re - tet - ből,
Csak Gol - go - tán át csu - pán! Csak Gol - go - tán át,

Csak ke - gye - lem - ből, Csak ke - gye - lem - ből csu - pán!
Csak sze - re - tet - ből, Csak sze - re - tet - ből csu - pán!
Csak Gol - go - tán át, Csak Gol - go - tán át csu - pán!

GERZSENYI SÁNDOR VERSEI

Királyom

Elmondom egy szép titkomat:
Ismerek egy nagy Királyt.
Gyakran vagyok közelében,
És hallgatom a szavát.

A Golgota a trónusa,
Koronája a tövis.
Szép palástja a szeretet,
Nagyon szeret engem is.

Országá nem földi ország,
Népe a megváltott nép.
Arra vágyom, hogy mindenki
Ismerje meg szent nevét.

E király az én királyom,
De a tied is lehet.
Alázd meg magad előtte,
Add át neki szívedet!

Porba tiporta

Elhallgattak a harangok,
De most újra zengnek:
Öröme van e világnak,
Öröme a mennynek.

A sátán is feketébe
Öltözik ma reggel.
Kudarc érte. Meghátrál a
Fekete sereggel.

A kígyót az asszony magva
A porba tiporta.
Jézus feltámadt a sírból.
Ez az élet napja!

Húsvét napjának győzelme
Örök győzedelmünk:
Jézus él és mi is élünk,
Van már üdvösségünk!

1	2	3	4	5	6		7	8	9		10	11	12	13
14							15				16			
		17					18		19				20	
21	22				23		24					25		
26				27					28		29			
							31	32			33			
34				35			36				37			
38	39		40						41	42			43	
44		45					46	47						
48					49					50		51	52	
53				54			55	56				57		58
59				60			61				62		63	
64			65							66				
67		68					69		70				71	
72					73									

Helyes megfejtést küldtek be: Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Kovács Bálint* (Újkígyós), Mihály Sándor* (Szada), Lomjángszi Jánosé* (Órbottyán), Gyarak Mihályné* (Békés), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Spangenberg Rudolf* (Komló), Lórik Jánosné* (Bp.), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Polányi István* (Bp.), Dobner Béláné* (Bp.), Vajda Jánosné* (Orgovány), Radványi József* (Sajóecseg), Czap Elekné* (Debrecen), Gáll Lajos* (Debrecen), Tóth Lajosné* (Debrecen), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Schumann-né Veszelovszki Ágnes (Monor), Lisztes András* (Albertirsa), Tóth Istvánné* (Dunakeszi), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Polányi Károlyné* (Bp.), Vezsenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Tassi Lászlóné* (Dömsöd), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Cserecsa Péter (Debrecen), Landech Imréné* (Komló), Varga Nándorné (Rácalmás), Szabó László (Újkígyós), Pásztor Józsefné* (Miskolc), Csufor Gyuláné* (Noszvai), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalu), Cserecsa Sándor (Cigánd), Martonné Szlepák Margit* (Tahi), Pálmai Zoltánné* (Szokolya), Fekete Albert (Dévaványa), Szolga Benjámin* (Alberttelep), Gulyás Ernőné* (Bp.), Kerekes Béláné* (Mágocs), Szűcs Gábor (Bp.), Bató Tiborné* (Ócsa), Körömi Károly (Monor), Tóthné Szűcs Csilla (Békés), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Koncz Zoltán* (Bp.), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Gyarak Lászlóné* (Békés), Bárány Bertalané (Órhalom), Gyurján Istvánné* (Kiskőrös), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Farkas János* (Kiskőrös), Daniné Alvári Aranka* (Pécs), Kovács Sándorné* (Miske), Sáfri János* (Pécel), Gaál Miklósné* (Tard), Gaál Eleonóra* (Tard), Láng Lajosné* (Eger), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Krízsanik Józsefné (Nógrádmegyer), Vas Adolf* (Tahi), Deme Károly (Tápiószentmárton), Sándor Mária* (Bp.), Barna Rezsőné* (Pécel), Pálfi Józsefné* (Szalkszentmárton), Horváth Jánosné* (Fadd), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Neuheiser Jánosné* (Borjád), Horváth Béláné* (Szada), Györki Árpádné* (Szada), Forrás Ferenc (Bp.), Juhász János (Kiskunhalas), Kalmár Lídia* (Kiskőrös), Petrik Istvánné* (Tard), Szabó Sándor (Veresegyház), Böcsa Sára* (Dunaújváros), Dan János* (Békés), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Bathó Erzsébet* (Komárom), Schmal Henrikné (Balatonszemes), Bácsi Lajosné* (Karcag), Borbíró Józsefné* (Töröksenymiklós), Bató Pál* (Dunaharaszti), Szűk Zoltán* (Miskolc), Tóka Melitta* (Székesfehérvár), Merkl Ottóné* (Bp.), Andrásik Andrásné (Felsőpetény), Andrásik Tivadar (Felsőpetény), Ábrahám Antalné* (Göd), Bozsóki Ferencné* (Székesfehérvár), Torók Sándor* (Debrecen), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Horváth István* (Dunavacs), Kalmár Gyula (Békés), Nagy Mihályné (Baja), Bohus Lenke (Pécs), Szabó Lászlóné Csoma Éva* (Bp.), Révész Barnáné (Tuzsér), Murányi Tiborné (Tiszaróff), Hajnal Józsefné* (Hajdúböszörmény), Makra család (Bp.), Juhászné Viola (Balatonszemes), Tóth Antalné* (Hajdúböszörmény).

A csillaggal megjelölt testvérek nemcsak a keresztrejtvény megfejtését küldték be, hanem a kvíz kérdésekre is válaszoltak.

Könyvjutalomban részesült: Gáll Lajos (Debrecen), Szűcs Gábor (Bp.), Bartha Gyuláné (Mezőkövesd), Polányi István (Bp.), Kalmár Gyula (Békés).

Gratulálunk!
Jutalmukat postán küldtük el.

HÚSVÉTI KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers-részlet és a nevek az új fordítás szerint kerültek a rejtvénybe. Az ettől való eltérést külön jeleztük.

Vízszintes:

1. A megfejtendő igevers hetedik része 10. P-vel az elején: római köznép 14. Júda egyetlen királynője, aki hat évig uralkodott – Károli-ford. szerinti írásmóddal 15. Jakab és János atya – ford. 17. Versenymotor típus 19. A Dráva leghosszabb mellékfolyója 20. A rénum vegyjele 21. ... vera, gyógynövény 23. „A” harcra szólító jel 25. Bírósági ügy 26. **A megfejtendő igevers második része** 28. A túlpartra jutna 30. A közepe lédús! 31. Ha lenne második betűje, akkor szőlőlé kifacsarására szolgáló eszköz lenne! 33. Kitar 35. **A megfejtendő igevers negyedik része** 37. Filiszteus város, ide hurcolták el a frigyládát – ford. 38. Elles! 40. Farm betűi keverve 41. Csipős 43. Lapfajta 44. Az Egyesült Arab Emírségek második legnagyobb városa 46. Júda királya, aki feleségül vette Aháb és Jézabel leányát, és Jéhu ölte meg, mikor háborús sebéből lábadozott – ford. 48. H-val az elején: kereskedelmi szálláshely 49. A középkori városok védelmét ellátó építmény 50. Kettőzve: a mellébeszélést, fecsegést jelenti 53. Simon apostol is tagja volt ennek a fanatikus zsidó csoportosulásnak 55. **A megfejtendő bibliavers harmadik része** 59. ...baptista, a baptisták elődje 60. Sámuel atya 62. Árad egynemű betűi 63. Fordított személyes névmás 64. Tegező névmás 65. P-vel az elején: fényűző 66. Széna egynemű betűi 67. Egy szó a falon levő írásból 70. Jeremiás lakhelye – Károli-ford. szerint 72. Az a hely, ahol Sámson egy számarállkapoccsal agyonvert ezer filiszteust 73. **A megfejtendő igevers ötödik része**

2. Ver 3. Annak a szérűnek a neve, ahol Uzzá meghalt, mert megérintette a frigyládát 4. Lévitaváros Dán törzsi birtokán (Józs 19) 5. Imi betűi keverve 6. Noszogató szócska 7. Kötőszo 8. Joákim anyjának szülővárosa Sikem közelében 9. Zsidó férfi, aki a Cselekedetek könyve szerint lázadást szított a rómaiak ellen 10. Lábán gyengeszemű leánya 11. Házörző 12. I. Heródesz Agrippa leánya, akit a Cselekedetek könyve is említ 13. **A megfejtendő igevers első része** 16. Huzal 18. T-vel az elején: Ábrahám atya 22. Római ötvennégy 23. „A” vulkáni eredetű lukacsos kőzet 24. N-nel a végén: bírói tisztelet is betöltő világi előjáró pár száz éve 25. PRYR 27. Sajtíjaita 29. Sét fia, az ő idejében kezdtek segísül hívni az Úr nevét 32. Szobahőmérsékleten illelkony folyadék, amelyet a múltban gyakran használtak érzéstelenítőként 34. **A megfejtendő igevers hatodik része** 36. Egy női név 37. Foglaljon helyet – ford. 39. Fiatalember, aki Pál bizonyágtételére lett keresztény (Róm 16), Károli-ford. szerint – fordítva 40. Van ilyen, trójaiban 42. Jósias király egyik követe Hulda prófétanőhöz – ford. 45. Cóár királya a Ciddim-völgyi csatában 47. ÁLÉÁ 49. Véd-e valakit félrevezetéssel? 51. Büszkeségtől mentesség 52. Csigafajta 54. Összevissza tesz! 56. A bálna farka! 57. Az Isteni színjáték szerzője 58. A madarak, vadak örülnek, ha télen ide járhatnak 61. Kripton, jód és nátrium vegyjele 65. Női becenév 66. Svéd és új-zélandi autójel 68. Söhajtószo 69. Inog egynemű betűi 70. A hasában van! 71. Állatok lakhelye

Beküldendő az igevers és az ige hely
Beküldési határidő: 2008. április 20.
A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése: „Amit át nem látok, arra te taníts meg engemet: ha gonoszságot cselekedtem, többet nem teszem!” (Jób 34:32)

Függőleges:

1. A beszélő számár tulajdonosa – ékezetek nélkül